

Лексичке особености словачког језика у поређењу са већинским језицима – српским и словеначким

Публикација је усмерена на проучавање лексичких појава у словачком језику у поређењу са сродним словенским језицима, српским и словеначким. Посебна пажња посвећена је ситуацијама у којима лексичке јединице остварују спорне међујезичке контакте. Аутори полазе из својих дугогодишњих наставничких искустава и непосредног рада са студентима који словачки језик усвајају у билингвалном и мултилингвалном окружењу. Публикација је подељена у три главна дела: у првом се пажња усмерава на динамичке процесе у савременом словачком језику, нарочито на преузимање страних лексема и њихову адаптацију на ортографском и ортоепском нивоу, при чему се разматра и њихово присуство у уџбеницима словачког језика у Војводини. Други део доноси контрастивни поглед на словачко-српске језичке односе, где се анализирају феномени као што су интерлингвална хомонимија, деминутиви и аугментативи, као и утицај српског језика на писане изразе ученика војвођанских основних школа. Трећи део чини словачко-словеначка компарација, која је усмерена на проблематичне појаве у области глаголских хомонима, као и на поређење система умањеница и увећаница. Публикација тако доноси драгоцену теоријску сазнања о лексичким контактима сродних словенских језика, те указује на потребу оптимизације методике наставе словачког као страног језика у специфичним језичко-културним условима Србије и Словеније. Идентификација проблематичних језичких појава, које представљају извор негативне интерференције, показује се као нужан корак ка ефикаснијем језичком образовању.